

ledes den Bempelse i Skatteindtægten skal foretages, som nogen Lids Fraværelse eller Bopæl paa et andet Sted kan medføre. — Forslaget under Nr. 29 gaaer kun ud paa at bestemme Paragraphernes Rækkefølge. — Forslaget under Nr. 30 sigter ikke til at tilveiebringe nogen Forandring i de Bestemmelser, der ere vedtagne ved anden Behandling, men det gaaer kun ud paa en bedre Ordning af dem. Man træde nemlig, at naar Begyndelsen af Paragraphen omhandlede, hvilke Rubrikker der skulle findes i Fortegnelsen over Skatteyderne, syntes det, som om Bestemmelsen om, at man ikke maatte kunne see, hvem der havde brugt Selvangivelse, ikke kunde høre derhen; man har derfor anseet det for rigtigere at gjøre det til en særskilt Bestemmelse og begynde med et nyt Punktum. — Forslaget under Nr. 31 angaaer en ny Paragraph i Henhold til de Forhandlinger, som fandt Sted ved anden Behandling. Der var dengang stillet Forslag om Straffebestemmelser for dem, der havde gjort urigtig Selvangivelse; der blev imidlertid reist Indvendinger imod det, og det blev forkastet, men Udvalget har dog troet, at der var Anledning til at optage det i en anden Skikkelse, og foreslaaer derfor, at det gives følgende Form: „Den, der til Skade for Communen mod bedre Vidende gjør en urigtig Selvangivelse eller meddeeler urigtige Oplysninger om sine Indtægter til Bignings- eller Overbigningscommissionen, straffes med til Stadens Kasse at bøde den besvagne Indkomstskatts Beløb 10 Gange; har han tilbudt eller aflagt falsk Ed, ansees han med den derfor bestemte Straf.“

Den høitærede Indenrigsminister har her til stillet et Forslag, der angaaer Besvigelser, der opdages i Dødsboer, og det gaaer ud paa, at den besvagne Indkomstskat skal erlægges af Boet med dens dobbelte Beløb. Jeg troer ikke, at der fra Udvalgets Side vil være Noget at erindre imod dette Forslags Antagelse, idetmindste kan jeg for mit Vedkommende tiltræde det. — Forslaget under Nr. 32 er stillet af et Mindretal i Udvalget og gaaer ud paa at forandre de Bestemmelser, som findes i § 21 om Valgbarhed og Valgret. Udvalgets Fleertal har, i Henhold til hvad der blev udtalt

under anden Behandling, ikke kunnet tiltræde dette Forslag, da det anseer det for at være urigtigt ved denne Lov at ordne Valgretten og Valgbarheden nærmere, end det er nødvendigt paa Grund af de Forandringer, som foretages ved Skatteydelsen. Der er endvidere til denne Paragraph stillet to Endringsforslag, af hvilke det ene gaaer ud paa, at hvis ikke Forslaget om 3 Rd. antages, skulde der sættes 4 Rd. Om dette Forslag gjælder den samme Bemærkning, som jeg nu tillod mig at gjøre, at man ikke troer, at der er Anledning til at gaae dybere ned end til 5 Rd., der omtrent svarer til det Beløb, som 5 Portioner Næringsstat tidligere have udgjort. Det andet Forslag gaaer ud paa, at Enhver, der er ansat til 3 eller 4 Rd. Skat, skulde vedblive at være valgberettiget og valgbar, om ogsaa hans Skat blev nedsat under dette Beløb (S. M. Hansen: Det staaer der ikke!). (N. Jensen: Der staaer Skatteindtægt!). Dette Forslag har ikke været behandlet i Udvalget, og jeg kan derfor ikke udtale Noget derom paa Udvalgets Begne; selv maa jeg imidlertid formene, at det hverken er nødvendigt eller rigtigt; thi da Loven tillader Enhver at angive sin Indtægt højere end den, hvorefter han er ansat til Skat af Bigningscommissionen, kan Enhver, der er ansat saaledes, at det bringer ham under det bestemte Beløb, faae det forandret saaledes, at han kommer til at svare den Skat, der gjør ham valgberettiget og valgbar. Derhos synes det at være urigtigt, at en Mand, fordi han et Aar har naaet en Ansættelse af Skatteindtægt, der gjorde ham valgberettiget og valgbar, dog skulde vedblive at være dette, selv om hans Skatteindtægt sank ned til Null; thi det kan jo dog forudsættes som naturligt, at Enhver ikke vedbliver at have den samme Skatteindtægt. Men den ærede Rigsdagsmand vil formodentlig selv motivere sit Forslag.

Rugaard: Et Mindretal af Udvalget, hvortil jeg har den Ære at høre, har stillet nogle Endringsforslag til § 21. Vi ere gaaede ud fra den Ansættelse, at Enhver, som maa deeltage i Stadens communale Byrder, ogsaa maa gives Afgang til dens communale Gøder, og som et af de første communale Gøder an-